

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2021/514

z dnia 22 marca 2021 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uwzględnienia nowych inicjatyw Unii w dziedzinie przejrzystości podatkowej dyrektywa Rady 2011/16/UE ⁽³⁾ była w ciągu ostatnich lat wielokrotnie zmieniana. W wyniku tych zmian wprowadzono głównie obowiązki sprawozdawcze oraz przekazywanie informacji innym państwom członkowskim w zakresie rachunków finansowych, interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych, sprawozdań według krajów i podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych. Zmiany te spowodowały zatem rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji. Organy podatkowe państw członkowskich mają teraz do swojej dyspozycji szerszy zestaw narzędzi współpracy, aby móc wykrywać różne formy oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz im przeciwdziałać.
- (2) W ostatnich latach Komisja monitorowała stosowanie dyrektywy 2011/16/UE, a w 2019 r. zakończyła jej ocenę. Mimo że wprowadzono znaczące usprawnienia w dziedzinie automatycznej wymiany informacji, wciąż konieczna jest poprawa przepisów, które odnoszą się do wszystkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej.
- (3) Zgodnie z art. 5 dyrektywy 2011/16/UE organ współpracujący ma obowiązek przekazać organowi wnioskującemu wszelkie informacje znajdujące się w jego posiadaniu lub uzyskane przez niego w wyniku postępowań administracyjnych, które to informacje wykazują przewidywalny związek ze stosowaniem i egzekwowaniem przepisów krajowych państw członkowskich dotyczących podatków objętych zakresem stosowania tej dyrektywy. Aby zapewnić skuteczność wymiany informacji oraz zapobiec nieuzasadnionemu odrzucaniu wniosków, a także aby zapewnić pewność prawa zarówno dla administracji podatkowych, jak i dla podatników, należy jasno określić i skodyfikować uznany standard międzynarodowy dotyczący przewidywalnego związku.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (4) Niekiedy istnieje potrzeba odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji dotyczące grup podatników, których nie można zidentyfikować indywidualnie, a przewidywalny związek z informacjami, których dotyczy wnioski, można opisać wyłącznie na podstawie wspólnego zestawu cech. Mając to na uwadze, administracje podatkowe powinny nadal stosować wnioski grupowe o udzielenie informacji zgodnie z jasnymi ramami prawnymi.
- (5) Istotne jest, aby państwa członkowskie wymieniały informacje dotyczące dochodów pochodzących z własności intelektualnej, gdyż ze względu na bardzo mobilne aktywa bazowe ten obszar gospodarki jest podatny na rozwiązania w zakresie przenoszenia zysków. W związku z tym należności licencyjne, zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2003/49/WE (*), należy uwzględnić w kategoriach dochodów podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji, aby usprawnić walkę z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania. Państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich możliwych i rozsądnych starań w celu włączenia numeru identyfikacji podatkowej (NIP) rezydentów wydawanego przez państwo członkowskie zamieszkania do przekazywania informacji na temat kategorii dochodu i kapitału podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji.
- (6) W ostatnich latach obserwuje się szybką transformację cyfrową gospodarki. Powoduje to coraz wyższą liczbę złożonych sytuacji związanych z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania. Transgraniczny wymiar usług oferowanych dzięki wykorzystywaniu operatorów platform przyczynił się do powstania złożonego środowiska, w którym egzekwowanie przepisów prawa podatkowego i zapewnienie ich przestrzegania może stanowić wyzwanie. Istnieje brak przestrzegania przepisów prawa podatkowego, a wartość niezgłoszonych dochodów jest znaczna. Administracje podatkowe państw członkowskich nie mają wystarczających informacji, aby prawidłowo ocenić i kontrolować uzyskiwane w ich kraju dochody brutto z działalności komercyjnej wykonywanej za pośrednictwem platform cyfrowych. Jest to szczególnie problematyczne, jeżeli dochody lub podstawa opodatkowania przechodzą przez platformy cyfrowe ustanowione w innej jurysdykcji.
- (7) Administracje podatkowe często żądają informacji od operatorów platform. Powoduje to znaczące koszty administracyjne oraz koszty przestrzegania przepisów dla operatorów platform. Jednocześnie niektóre państwa członkowskie nałożyły jednostronny obowiązek sprawozdawczy, co powoduje dodatkowe obciążenie administracyjne dla operatorów platform, gdyż muszą oni spełnić wiele krajowych norm w zakresie sprawozdawczości. Istotne jest zatem wprowadzenie standardowego obowiązku sprawozdawczego, który miałby zastosowanie na całym rynku wewnętrznym.
- (8) Biorąc pod uwagę, że większość dochodów lub podstaw opodatkowania sprzedawców na platformach cyfrowych przepływa przez granice, zgłaszanie informacji dotyczących stosownej czynności przyniosłoby dodatkowe pozytywne rezultaty, gdyby informacje te były przekazywane także państwu członkowskim, które kwalifikują się do opodatkowania uzyskanych dochodów. Automatyczna wymiana informacji między organami podatkowymi ma kluczowe znaczenie zwłaszcza dla zapewnienia tym organom podatkowym niezbędnych informacji umożliwiających im określenie prawidłowej wysokości należnych podatków dochodowych i podatku od wartości dodanej (VAT).
- (9) Aby zapewnić odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zasady sprawozdawcze powinny być zarówno skuteczne i proste. Biorąc pod uwagę trudności w wykrywaniu zdarzeń podatkowych zachodzących podczas wykonywania działalności komercyjnej, która jest ułatwana przez platformy cyfrowe, a także przy uwzględnieniu dodatkowego obciążenia administracyjnego, z którym w takich przypadkach musiałyby mierzyć się administracje podatkowe, konieczne jest nałożenie na operatorów platform obowiązku sprawozdawczego. Operatorzy platform mają większe możliwości w zakresie gromadzenia i weryfikacji niezbędnych informacji na temat wszystkich sprzedawców działających na danej platformie cyfrowej oraz z niej korzystających.
- (10) Obowiązek sprawozdawczy powinien obejmować zarówno działalność transgraniczną, jak i działalność inną niż transgraniczną, aby zapewnić skuteczność zasad sprawozdawczości, właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, równe warunki działania i zasadę niedyskryminacji. Ponadto takie stosowanie zasad sprawozdawczości zmniejszyłoby obciążenie administracyjne platform cyfrowych.
- (11) Biorąc pod uwagę szerokie wykorzystanie platform cyfrowych w wykonywaniu działalności komercyjnej zarówno przez osoby fizyczne, jak i przez podmioty, niezwykle istotne jest zapewnienie, aby obowiązek sprawozdawczy miał zastosowanie niezależnie od charakteru prawnego sprzedawcy. Niemniej należy zapewnić wyjątek dla podmiotów rządowych, które nie powinny podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu.

(*) Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49).

- (12) Zgłaszanie dochodów uzyskanych dzięki takiej działalności powinno dostarczyć administracjom podatkowym wyczerpujące informacje niezbędne do, prawidłowego sposobu ustalenia wysokości należnego podatku dochodowego.
- (13) W celu uproszczenia przestrzegania przepisów i obniżenia jego kosztów rozsądne byłoby nałożenie na operatorów platform wymogu zgłaszania dochodów uzyskanych przez sprzedawców za pośrednictwem platformy cyfrowej w jednym państwie członkowskim.
- (14) Biorąc pod uwagę charakter oraz elastyczność platform cyfrowych, obowiązek sprawozdawczy należy rozszerzyć także na tych operatorów platform, którzy prowadzą działalność komercyjną w Unii, ale nie są ani rezydentem do celów podatkowych, ani nie są zarejestrowani w państwie członkowskim, ani nie mają w państwie członkowskim swojego miejsca zarządu, ani nie posiadają w państwie członkowskim stałego zakładu (zwanego dalej „zagranicznymi operatorami platform”). Zapewniłoby to równe warunki działania wszystkich platform cyfrowych oraz zapobiegłoby nieuczciwej konkurencji. Aby ułatwić osiągnięcie tego celu, zagraniczni operatorzy platform powinni mieć obowiązek rejestracji i składania sprawozdań w jednym państwie członkowskim na potrzeby działania na rynku wewnętrznym. Po cofnięciu rejestracji zagranicznego operatora platformy państwa członkowskie powinny zapewnić, by przy ponownej rejestracji w Unii taki zagraniczny operator platform był zobowiązany do przedstawiania danemu państwu członkowskiemu odpowiednich gwarancji, takich jak oświadczenie z mocą przysięgi lub depozyty zabezpieczające.
- (15) Należy jednak ustanowić środki, które zmniejszyłyby obciążenie administracyjne zagranicznych operatorów platform i organów podatkowych państw członkowskich w przypadkach, gdy istnieją odpowiednie uzgodnienia, przy zapewnieniu wymiany równoważnych informacji między jurysdykcją spoza Unii a państwem członkowskim. W tych przypadkach właściwe byłoby zwolnienie operatorów platform, którzy zgłosili się w jurysdykcji spoza Unii, z obowiązku zgłaszania w państwie członkowskim w zakresie, w jakim informacje otrzymane przez państwo członkowskie dotyczą działalności objętej zakresem niniejszej dyrektywy i są równoważne z informacjami wymaganymi zgodnie z zasadami sprawozdawczości zawartymi w niniejszej dyrektywie. W celu wspierania współpracy administracyjnej w tej dziedzinie z jurysdykcjami spoza Unii oraz uznając potrzebę elastyczności w negocjacjach umów między państwami członkowskimi a jurysdykcjami spoza Unii, niniejsza dyrektywa powinna umożliwiać kwalifikowanemu operatorowi platformy z jurysdykcji spoza Unii zgłaszanie równoważnych informacji na temat sprzedawców podlegających zgłoszeniu wyłącznie organom podatkowym jurysdykcji spoza Unii, która z kolei przesyłałaby takie informacje administracjom podatkowym państw członkowskich. W stosownych przypadkach mechanizm ten powinien być uruchamiany, aby zapobiec zgłaszaniu i przekazywaniu równoważnych informacji więcej niż jeden raz.
- (16) Z uwagi na fakt, że organy podatkowe na całym świecie stoją przed wyzwaniem związanym z coraz bardziej rozwijającą się gospodarką platform cyfrowych, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opracowała modelowe zasady sprawozdawczości dla operatorów platform w odniesieniu do sprzedawców w ramach gospodarki współdzielenia i gig ekonomii (zwane dalej „modelowymi zasadami”). Biorąc pod uwagę przewagę działalności transgranicznej prowadzonej przez platformy cyfrowe, a także aktywnych na nich sprzedawców, można racjonalnie oczekiwać, że jurysdykcje spoza Unii będą miały wystarczające zachęty, by pójść za przykładem Unii i wdrożyć gromadzenie i wzajemną automatyczną wymianę informacji na temat sprzedawców podlegających zgłoszeniu zgodnie z modelowymi zasadami. Chociaż te modelowe zasady nie są identyczne z zakresem niniejszej dyrektywy pod względem sprzedawców, na temat których należy zgłaszać informacje, oraz platform cyfrowych, za pomocą których informacje muszą być zgłaszane, oczekuje się jednak, że zasady te będą przewidywać zgłaszanie równoważnych informacji w odniesieniu do stosownych czynności objętych zakresem stosowania zarówno niniejszej dyrektywy, jak i modelowych zasad, które mogą zostać rozszerzone w celu objęcia dodatkowych stosownych czynności.
- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁵⁾. W szczególności Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – określić, czy informacje, których wymiana jest wymagana na mocy umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, są równoważne z informacjami określonymi w niniejszej dyrektywie. Z uwagi na fakt, że zawieranie z jurysdykcjami spoza Unii umów w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania pozostaje w gestii państw członkowskich, działania Komisji mogłyby być również inicjowane na wniosek państwa członkowskiego. Ta procedura administracyjna powinna, bez zmiany zakresu i warunków niniejszej dyrektywy, zapewniać pewność prawa w odniesieniu do korelacji obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i wszelkich umów o wymianie informacji, jakie państwa członkowskie mogą zawierać z jurysdykcjami spoza Unii.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

W tym celu należy również, na wniosek państwa członkowskiego, przewidzieć możliwość określenia równoważności, przed planowanym zawarciem takiej umowy. W przypadku gdy wymiana takich informacji opiera się na instrumencie wielostronnym, decyzję w sprawie równoważności należy podjąć w odniesieniu do całości odnośnych ram objętych takim instrumentem. Niemniej jednak nadal powinna istnieć możliwość podjęcia decyzji w sprawie równoważności, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do instrumentu dwustronnego lub stosunku wymiany z indywidualną jurysdykcją spoza Unii.

- (18) Ze względu na zapobieganie oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, sprawozdawczość w zakresie działalności handlowej powinna obejmować najem nieruchomości, usługi świadczone osobiście, sprzedaż towarów i najem wszelkich środków transportu. Zakres takiej sprawozdawczości nie powinien obejmować działalności prowadzonej przez sprzedawcę działającego w roli pracownika operatora platformy.
- (19) W celu obniżenia niepotrzebnych kosztów wynikających z obowiązku przestrzegania przepisów, ponoszonych przez sprzedawców, takich jak sieci hotelowe lub organizatorzy wycieczek, zajmujących się najmem nieruchomości, należy wprowadzić ograniczenie liczby zawieranych umów najmu dotyczących poszczególnej grupy obiektów najmu, po przekroczeniu której obowiązek sprawozdawczy nie miałby zastosowania. Niemniej jednak, aby uniknąć ryzyka obchodzenia obowiązków sprawozdawczych przez pośredników pojawiających się na platformach cyfrowych jako pojedynczy sprzedawca, a zarządzających dużą liczbą jednostek nieruchomości jednocześnie, należy wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia.
- (20) Osiągnięcie celu w postaci zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania oraz unikaniu opodatkowania można by zapewnić, nakładając na operatorów platform wymóg zgłaszania dochodów uzyskanych za pośrednictwem platform cyfrowych na wczesnym etapie, zanim organy podatkowe państw członkowskich dokonają ustalenia corocznej wysokości podatku. Aby ułatwić pracę organów podatkowych państw członkowskich, wymiana zgłaszanych informacji powinna mieć miejsce w ciągu jednego miesiąca od dokonania zgłoszenia. Aby ułatwić automatyczną wymianę informacji i wydajniej wykorzystywać zasoby, wymiana informacji powinna odbywać się elektronicznie poprzez istniejącą wspólną sieć łączności (CCN) stworzoną przez Unię.
- (21) W przypadku gdy zagraniczni operatorzy platform przekazują odnośnym organom podatkowym jurysdykcji spoza Unii równoważne informacje na temat sprzedawców podlegających zgłoszeniu, oczekuje się, że organy podatkowe tych jurysdykcji zapewnią skuteczne wdrożenie procedur należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych. Jednak w przypadkach, w których tak nie jest, zagraniczni operatorzy platform powinni być zobowiązani do rejestracji i składania sprawozdań w Unii, a państwa członkowskie powinny egzekwować obowiązki w zakresie rejestracji, należytej staranności i sprawozdawczości spoczywające na takich zagranicznych operatorach platform. W związku z tym państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w razie naruszeń krajowych przepisów przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy oraz powinny podjąć wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia wprowadzenia tych sankcji w życie. Wybór sankcji pozostaje w gestii państw członkowskich, lecz przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Biorąc pod uwagę, że platformy cyfrowe często mają szeroki zasięg geograficzny, właściwe jest, aby państwa członkowskie starały się działać w sposób skoordynowany, gdy dążą do egzekwowania zgodności z wymogami dotyczącymi rejestracji i sprawozdawczości mającymi zastosowanie do platform cyfrowych działających w jurysdykcjach spoza Unii, w tym – w ostateczności – do uniemożliwienia platformom cyfrowym działania w obrębie Unii. W granicach swoich kompetencji Komisja powinna ułatwiać koordynację takich działań państw członkowskich, uwzględniając tym samym wszelkie przyszłe wspólne środki wobec platform cyfrowych, jak również różnice w potencjalnych środkach dostępnych państwom członkowskim.
- (22) Konieczne jest wzmocnienie przepisów dyrektywy 2011/16/UE dotyczących obecności urzędników jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego i prowadzenia kontroli jednoczesnych przez co najmniej dwa państwa członkowskie, aby zapewnić skuteczne stosowanie tych przepisów. W związku z tym odpowiedzi na wnioski o obecność urzędników innego państwa właściwy organ państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek powinien udzielać w określonym terminie. W przypadku gdy urzędnicy jednego państwa członkowskiego są obecni na terytorium innego państwa członkowskiego podczas postępowania administracyjnego lub uczestniczą w postępowaniu administracyjnym za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji, powinni oni podlegać uzgodnieniom proceduralnym określonym przez współpracujące państwo członkowskie, by bezpośrednio przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację.

- (23) Państwo członkowskie, które zamierza prowadzić kontrolę jednoczesną, powinno mieć obowiązek powiadomienia pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o swoim zamiarze. Ze względu na skuteczność i pewność prawa należy zapewnić, aby właściwy organ każdego zainteresowanego państwa członkowskiego był zobowiązany do udzielenia odpowiedzi w określonym terminie.
- (24) Wielostronne kontrole prowadzone przy wsparciu programu Fiscalis 2020 ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 ⁽⁶⁾ ujawniły pozytywne skutki skoordynowanych kontroli co najmniej jednego podatnika, który jest przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania właściwych organów co najmniej dwóch państw członkowskich. Takie wspólne działania są obecnie prowadzone wyłącznie na podstawie łącznego stosowania obowiązujących przepisów dotyczących obecności urzędników jednego państwa członkowskiego na terytorium innych państw członkowskich oraz kontroli jednoczesnych. Jednak w wielu przypadkach praktyka ta pokazała, że potrzebne są dalsze usprawnienia w celu zapewnienia pewności prawa.
- (25) Należy zatem uzupełnić dyrektywę 2011/16/UE szeregiem przepisów doprecyzowujących ramy i główne zasady, które powinny mieć zastosowanie w przypadku gdy właściwe organy państw członkowskich zdecydują się skorzystać ze środka w postaci wspólnej kontroli. Wspólne kontrole powinny stanowić dodatkowe dostępne narzędzie współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w dziedzinie opodatkowania, które uzupełniałoby istniejące ramy zapewniające możliwość obecności w urzędach administracyjnych urzędników innego państwa członkowskiego, udział w postępowaniach administracyjnych, a także kontrole jednoczesne. Wspólne kontrole przyjmowałyby formę postępowania administracyjnych prowadzonych wspólnie przez właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich i dotyczyłyby co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania właściwych organów tych państw członkowskich. Wspólne kontrole mogą odgrywać ważną rolę, jeżeli chodzi o wkład w lepsze funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wspólne kontrole powinny być skonstruowane w taki sposób, by zapewniać podatnikom pewność prawa dzięki jasnym przepisom proceduralnym, w tym środkiem służącym ograniczeniu ryzyka podwójnego opodatkowania.
- (26) Do celów zapewnienia pewności prawa przepisy dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wspólnych kontroli powinny również zawierać główne aspekty dalszych szczegółów tego narzędzia, takie jak określony termin odpowiedzi na wniosek o przeprowadzenie wspólnej kontroli, zakres praw i obowiązków urzędników uczestniczących we wspólnej kontroli oraz proces prowadzący do sporządzenia końcowego sprawozdania ze wspólnej kontroli. Tych przepisów dotyczących wspólnych kontroli nie należy interpretować jako przesądzających o wszelkich procedurach, które miałyby miejsce w danym państwie członkowskim zgodnie z jego prawem krajowym wskutek lub w następstwie wspólnej kontroli, takich jak naliczenie lub ustalenie wysokości podatku w drodze decyzji organów podatkowych państw członkowskich, procedura odwoławcza lub rozliczeniowa związana z taką decyzją lub dostępne dla podatników środki odwoławcze wynikające z tych procedur. W celu zapewnienia pewności prawa sprawozdanie końcowe ze wspólnej kontroli powinno odzwierciedlać ustalenia uzgodnione przez zainteresowane właściwe organy. Ponadto zainteresowane właściwe organy mogłyby również uzgodnić, że sprawozdanie końcowe ze wspólnej kontroli obejmuje wszelkie kwestie, co do których nie udało się osiągnąć porozumienia. Wspólnie uzgodnione ustalenia sprawozdania końcowego ze wspólnej kontroli powinny zostać uwzględnione w odpowiednich instrumentach wydanych przez właściwe organy uczestniczących państw członkowskich w następstwie tej wspólnej kontroli.
- (27) W celu zapewnienia pewności prawa należy zapewnić, aby wspólne kontrole były przeprowadzane we wcześniej uzgodniony i skoordynowany sposób oraz zgodnie z przepisami i wymogami proceduralnymi państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli. Wymogi takie mogą również obejmować obowiązek zapewnienia, by urzędnicy państwa członkowskiego, którzy brali udział we wspólnej kontroli w innym państwie członkowskim, brali również, w razie konieczności, udział w ewentualnej procedurze dotyczącej skarg, weryfikacji lub procedurze odwoławczej w tym państwie członkowskim.
- (28) Prawa i obowiązki urzędników biorących udział we wspólnej kontroli, jeżeli są oni obecni w czynnościach przeprowadzanych w innym państwie członkowskim, powinny być określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli. Jednocześnie, przestrzegając prawa państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli, urzędnicy innego państwa członkowskiego nie powinni wykonywać żadnych uprawnień, które wykraczałyby poza zakres uprawnień przyznanych im na mocy prawa ich państwa członkowskiego.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

- (29) Chociaż celem przepisów dotyczących wspólnych kontroli jest zapewnienie użytecznego narzędzia współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, żaden przepis niniejszej dyrektywy nie powinien być interpretowany jako sprzeczny z ustanowionymi zasadami współpracy państw członkowskich w sprawach sądowych.
- (30) Istotne jest, aby co do zasady informacje przekazywane na mocy dyrektywy 2011/16/UE wykorzystywano do celów ustalenia wysokości, stosowania i egzekwowania podatków objętych zakresem przedmiotowym wspomnianej dyrektywy. Chociaż do tej pory nie było to wykluczone, niejasne ramy spowodowały pojawienie się braku pewności co do wykorzystywania informacji. W związku z tym oraz uwzględniając znaczenie, jakie ma VAT dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, należy wyjaśnić, że informacje przekazywane między państwami członkowskimi można wykorzystywać także do celów ustalenia wysokości, stosowania i egzekwowania VAT oraz innych podatków pośrednich.
- (31) Państwo członkowskie przekazujące innemu państwu członkowskiemu informacje do celów podatkowych powinno zezwalać na wykorzystanie tych informacji do innych celów, o ile jest to dozwolone na mocy prawa krajowego obu państw członkowskich. Dane państwo członkowskie może to zrobić, zezwalając na inne wykorzystanie po otrzymaniu obowiązkowego wniosku drugiego państwa członkowskiego, albo przekazując wszystkim państwom członkowskim wykaz dozwolonych innych celów.
- (32) Aby pomóc administracjom podatkowym uczestniczącym w wymianie informacji na mocy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie – wspomagane przez Komisję – powinny opracować praktyczne ustalenia, w tym w stosownych przypadkach porozumienie między współadministratorami danych, porozumienie między podmiotem przetwarzającym a administratorem danych lub wzory takich porozumień. Jedynie osoby należycie akredytowane przez działający w Komisji organ ds. akredytacji bezpieczeństwa (SAA) mogą mieć dostęp do informacji przekazywanych na mocy dyrektywy 2011/16/UE i dostarczanych drogą elektroniczną przy użyciu CCN i wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do obsługi, prowadzenia i rozwijania centralnej bazy danych dotyczącej współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania oraz CCN. Komisja jest również odpowiedzialna za zapewnienie bezpieczeństwa centralnej bazy danych dotyczącej współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania oraz CCN.
- (33) Aby zapobiec incydentom związanym z naruszeniem ochrony danych i ograniczyć potencjalne szkody, sprawą najwyższej wagi jest poprawa bezpieczeństwa wszystkich danych wymienianych między właściwymi organami państw członkowskich w ramach dyrektywy 2011/16/UE. W związku z tym należy uzupełnić tę dyrektywę o przepisy dotyczące procedury, która ma być stosowana przez państwa członkowskie i Komisję w przypadku naruszenia ochrony danych w państwie członkowskim, a także w przypadkach, w których naruszenie ma miejsce w CCN. Biorąc pod uwagę wrażliwy charakter danych, które mogą być przedmiotem naruszenia ochrony danych, należałoby przewidzieć środki takie jak wystąpienie z wnioskiem o zawieszenie wymiany informacji z państwem lub państwami członkowskimi, w których nastąpiło naruszenie ochrony danych, lub zawieszenie dostępu do CCN dla jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby do czasu usunięcia naruszenia ochrony danych. Ze względu na techniczny charakter procesów związanych z wymianą danych, państwa członkowskie – wspomagane przez Komisję – powinny uzgodnić praktyczne ustalenia niezbędne do wdrożenia procedur, które należy stosować w przypadku naruszenia ochrony danych, i środków, które należy podjąć, aby zapobiec naruszeniom ochrony danych w przyszłości.
- (34) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2011/16/UE, zwłaszcza w zakresie automatycznej wymiany informacji między właściwymi organami, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowego formularza zawierającego ograniczoną liczbę elementów, w tym ustalenia językowe. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (35) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁷⁾ zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (36) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach dyrektywy 2011/16/UE powinno pozostać zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁸⁾ oraz z rozporządzeniem (UE) 2018/1725. Przetwarzanie danych jest określone w dyrektywie 2011/16/UE wyłącznie w celu służenia ogólnemu interesowi publicznemu, a mianowicie kwestiom podatkowym oraz na potrzeby zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, na potrzeby ochrony dochodów podatkowych i promowania sprawiedliwego opodatkowania, co zwiększa możliwości włączenia społecznego, politycznego i ekonomicznego w państwach członkowskich. W związku z tym w dyrektywie 2011/16/UE należy zaktualizować odniesienia do odpowiedniego prawa Unii dotyczącego ochrony danych i rozszerzyć je na przepisy wprowadzone niniejszą dyrektywą. Ma to szczególne znaczenie dla zapewnienia pewności prawa administratorom danych i podmiotom przetwarzającym w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 i rozporządzenia (UE) 2018/1725 przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony praw osób, których dane dotyczą.
- (37) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszej dyrektywie dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
- (38) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna między państwami członkowskimi w warunkach zgodnych z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ osiągnięcie celu niniejszej dyrektywy, jakim jest poprawa współpracy między administracjami podatkowymi, wymaga jednolitych zasad, które będą skuteczne w sytuacjach transgranicznych, natomiast możliwe jest lepsze osiągnięcie go na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (39) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 9 akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a do 8ac – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim.”;

b) pkt 9 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1 i 3a oraz art. 8a do 8ac – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji przewidzianych w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego punktu.”;

c) pkt 9 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz załącznika IV wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I. W kontekście art. 25 ust. 3 i 4 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I lub V. W kontekście art. 8aa i załącznika III wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku III. W kontekście art. 8ac i załącznika V wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku V.”;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

d) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „26) »wspólne kontrole« oznaczają postępowanie administracyjne prowadzone wspólnie przez właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich i dotyczące co najmniej jednej osoby będącej przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania właściwych organów tych państw członkowskich;
- 27) »naruszenie ochrony danych« oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do zniszczenia, utraty, zmiany lub jakiegokolwiek incydentu polegającego na niewłaściwym lub nieuprawnionym dostępie, ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji, w tym – choć nie tylko – w odniesieniu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych, na skutek umyślnego działania niezgodnego z prawem, zaniedbania lub wypadków. Naruszenie ochrony danych może dotyczyć poufności, dostępności i integralności danych.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Przewidywalny związek

1. Na potrzeby wniosku, o którym mowa w art. 5, informacje, których dotyczy wnioski, mają przewidywalny związek, jeżeli w momencie składania wniosku, organ wnioskujący uważa, że zgodnie z jego prawem krajowym zasadne jest uznanie, że informacje, których dotyczy wniosek, będą istotne dla spraw podatkowych jednego lub kilku podatników, niezależnie od tego, czy identyfikuje się ich po imieniu i nazwisku/nazwie, czy w inny sposób, oraz że będą miały znaczenie do celów dochodzenia.

2. W celu wykazania przewidywalnego związku informacji, których dotyczy wnioski, organ wnioskujący przekazuje organowi współpracującemu co najmniej następujące informacje:

- a) cel podatkowy, dla którego złożono wnioski o udzielenie informacji; oraz
 - b) wyszczególnienie informacji wymaganych przez administrację do celów stosowania lub egzekwowania prawa krajowego wnioskującego organu.
3. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 5, dotyczy grupy podatników, których nie można zidentyfikować indywidualnie, organ wnioskujący przekazuje organowi współpracującemu co najmniej następujące informacje:
- a) szczegółowy opis grupy;
 - b) wyjaśnienie mającego zastosowanie prawa oraz faktów, na podstawie których istnieją podstawy, by sądzić, że podatnicy należący do grupy nie zastosowali się do obowiązującego prawa;
 - c) wyjaśnienie, w jaki sposób informacje, których dotyczy wnioski, miałyby pomóc w ustaleniu, czy podatnicy należący do grupy zastosowali się do obowiązujących przepisów prawa; oraz
 - d) w stosownych przypadkach – fakty i okoliczności związane z udziałem osoby trzeciej, która aktywnie przyczyniła się do potencjalnego niezgodnego z obowiązującym prawem działania podatników należących do grupy.”;

3) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w art. 5, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący jest zdania, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.”;

4) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ współpracujący udziela informacji, o których mowa w art. 5, najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż trzy miesiące od daty otrzymania wniosku. Jednak w przypadku gdy organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w stosownym terminie, informuje on organ wnioskujący natychmiast, a w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o powodach uniemożliwiających dotrzymanie terminu oraz o spodziewanym terminie udzielenia odpowiedzi. Termin nie może być dłuższy niż sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Jednak w przypadku gdy organ współpracujący posiada już te informacje, są one przekazywane w ciągu dwóch miesięcy od tej daty.”;

5) w art. 7 uchyla się ust. 5;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje w drodze wymiany automatycznej właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich wszelkie informacje, którymi dysponuje w odniesieniu do rezydentów tego innego państwa członkowskiego, dotyczące następujących szczególnych kategorii dochodu i kapitału, zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje:

- a) dochody z zatrudnienia;
- b) wynagrodzenia dyrektorów;
- c) ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi unijnymi instrumentami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innych podobnych środków;
- d) świadczenia emerytalne i rentowe;
- e) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu;
- f) należności licencyjne.

W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2024 r. lub później państwa członkowskie starają się uwzględnić w przekazywanych informacjach, o których mowa w akapicie pierwszym, numer identyfikacji podatkowej (NIP) rezydentów wydawany przez państwo członkowskie zamieszkania.

Każdego roku państwa członkowskie informują Komisję o co najmniej dwóch kategoriach dochodów i kapitału wymienionych w akapicie pierwszym, w odniesieniu do których przekazują one informacje dotyczące rezydentów innego państwa członkowskiego.

2. Przed dniem 1 stycznia 2024 r. państwa członkowskie informują Komisję o co najmniej czterech kategoriach wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1, w odniesieniu do których właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazuje w drodze wymiany automatycznej właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje dotyczące rezydentów tego innego państwa członkowskiego. Takie informacje dotyczą okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2025 r. lub później.”;

b) w ust. 3 uchyla się akapit drugi;

7) w art. 8a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 1 – bezzwłocznie po wydaniu, zmianie lub odnowieniu interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych i najpóźniej w terminie trzech miesięcy od zakończenia półrocza kalendarzowego, w którym interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione.”;

b) ust. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) streszczenie interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji, oraz wszelkie inne informacje, które mogłyby pomóc właściwemu organowi w ocenie potencjalnego ryzyka podatkowego, nie prowadząc do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8ac

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji przekazywanych przez ‘operatorów platform’

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania ‘raportujących operatorów platform’ do spełniania procedur należytej staranności i wypełniania obowiązków sprawozdawczych określonych w załączniku V sekcje II i III. Każde państwo członkowskie zapewnia również skuteczne wdrożenie i przestrzeganie tych środków zgodnie z załącznikiem V sekcja IV.

2. Zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami należytej staranności i obowiązkami sprawozdawczymi, o których mowa w załączniku V sekcje II i III, właściwy organ państwa członkowskiego, gdy miała miejsce sprawozdawczość zgodnie z ust. 1, w drodze wymiany automatycznej i w terminie określonym w ust. 3 przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' zgodnie z załącznikiem V sekcja II część D, oraz – jeżeli 'sprzedawca podlegający raportowaniu' świadczy usługi najmu nieruchomości – w każdym przypadku właściwemu organowi, w którym zlokalizowana jest nieruchomość, następujące informacje odnoszące się do każdego 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu':

- a) nazwę, adres siedziby statutowej i numer 'NIP' oraz, w stosownych przypadkach, indywidualny numer identyfikacyjny, nadany zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy, 'raportującego operatora platformy', a także nazwę 'platformy' lub nazwy 'platform', w odniesieniu do których 'raportujący operator platformy' dokonuje zgłoszenia;
- b) imię i nazwisko 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' będącego osobą fizyczną oraz nazwę prawną 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' będącego 'podmiotem';
- c) 'główny adres';
- d) każdy numer 'NIP' sprzedawcy podlegającego raportowaniu, w tym każde państwo członkowskie wydania, lub, w przypadku braku numeru 'NIP', miejsce urodzenia 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' będącego osobą fizyczną;
- e) numer w rejestrze gospodarczym 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' będącego 'podmiotem';
- f) numer identyfikacyjny VAT 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu', jeżeli numer taki jest dostępny;
- g) data urodzenia 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' będącego osobą fizyczną;
- h) 'identyfikator rachunku finansowego', na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, jeżeli jest on dostępny dla 'raportującego operatora platformy' i jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' w rozumieniu załącznika V sekcja II część D, nie powiadomił właściwych organów wszystkich pozostałych państw członkowskich o tym, że nie zamierza korzystać w tym celu z 'identyfikatora rachunku finansowego';
- i) jeżeli jego imię i nazwisko/nazwa są inne niż imię i nazwisko/nazwa 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' – oprócz 'identyfikatora rachunku finansowego' – imię i nazwisko/nazwa posiadacza rachunku finansowego, na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, w zakresie dostępnym dla 'raportującego operatora platformy', a także wszelkie inne informacje finansowe umożliwiające identyfikację dostępne dla 'raportującego operatora platformy' w odniesieniu do tego posiadacza rachunku;
- j) każde państwo członkowskie, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' zgodnie z załącznikiem V sekcja II część D;
- k) łączne 'wynagrodzenie' wypłacone lub uznane w ciągu każdego kwartału 'okresu sprawozdawczego' oraz liczba 'stosownych czynności', z tytułu których 'wynagrodzenie' to zostało wypłacone lub uznane;
- l) wszelkie składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez 'raportującego operatora platformy' w każdym kwartale 'okresu sprawozdawczego'.

Jeżeli 'sprzedawca podlegający raportowaniu' świadczy usługi w zakresie najmu nieruchomości, przekazuje się następujące dodatkowe informacje:

- a) adres każdej 'grupy obiektów najmu' określony na podstawie procedur opisanych w załączniku V sekcja II część E oraz odnośny numer wpisu do księgi wieczystej lub jego odpowiednik zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym znajduje się dana nieruchomość, jeżeli taki numer istnieje;
- b) łączne 'wynagrodzenie' wypłacone lub uznane w ciągu każdego kwartału 'okresu sprawozdawczego' oraz liczba 'stosownych czynności' w odniesieniu do każdej 'grupy obiektów najmu';
- c) w stosownych przypadkach – liczba dni, przez które każda 'grupa obiektów najmu' była wynajmowana w 'okresie sprawozdawczym', oraz rodzaj każdej 'grupy obiektów najmu'.

3. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu odbywa się przy użyciu standardowego formatu elektronicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 4, w terminie dwóch miesięcy od zakończenia 'okresu sprawozdawczego', którego dotyczą obowiązki sprawozdawcze mające zastosowanie do 'raportującego operatora platformy'. Pierwsze informacje muszą zostać przekazane za 'okresy sprawozdawcze' począwszy od dnia 1 stycznia 2023 r.

4. W celu wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu każde państwo członkowskie określa niezbędne zasady, aby nałożyć na 'raportującego operatora platformy' w rozumieniu załącznika V sekcja I część A pkt 4 lit. b) wymóg rejestracji w Unii. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji nadaje takiemu 'raportującemu operatorowi platformy' indywidualny numer identyfikacyjny.

Państwa członkowskie określają zasady, na mocy których 'raportujący operator platformy' może wybrać rejestrację u właściwego organu jednego państwa członkowskiego zgodnie z zasadami opisanymi w załączniku V sekcja IV część F. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu nałożenia wymogu, zgodnie z którym 'raportujący operator platformy' w rozumieniu załącznika V sekcja I część A pkt 4 lit. b), którego rejestracja została cofnięta zgodnie z załącznikiem V sekcja IV część F pkt 7, będzie mógł zarejestrować się ponownie, jedynie pod warunkiem przedstawienia organom zainteresowanego państwa członkowskiego odpowiednich gwarancji w odniesieniu do swojego zobowiązania do przestrzegania obowiązków sprawozdawczych w Unii, w tym wszelkich zaległych niewypełnionych obowiązków sprawozdawczych.

Komisja czyni – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia praktyczne niezbędne do rejestracji i identyfikacji 'raportującego operatora platformy'. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

5. Jeżeli 'operatora platformy' uznaje się za 'wyłączonego operatora platformy', właściwy organ państwa członkowskiego, któremu przedstawiono stosowne informacje zgodnie z załącznikiem V sekcja I część A pkt 3, powiadamia odpowiednio właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich, w tym również o ewentualnych późniejszych zmianach.

6. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja ustanowi centralny rejestr, w którym rejestrowane będą informacje podlegające powiadomieniu zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu oraz przekazywane zgodnie z załącznikiem V sekcja IV część F pkt 2. Centralny rejestr jest dostępny dla właściwych organów wszystkich państw członkowskich.

7. Na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja w drodze aktów wykonawczych określa, czy informacje, które muszą być automatycznie wymieniane na mocy umowy między właściwymi organami zainteresowanego państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, są – w rozumieniu załącznika V sekcja I część A pkt 7 – równoważne z informacjami określonymi w załączniku V sekcja III część B. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Państwo członkowskie wnioskujące o zastosowanie środka, o którym mowa w akapicie pierwszym, przesyła Komisji uzasadniony wniosek.

Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Kiedy Komisja posiada już wszystkie niezbędne informacje w terminie jednego miesiąca powiadamia o tym wnioskujące państwo członkowskie i przekazuje stosowne informacje komitetowi, o którym mowa w art. 26 ust. 2.

Działając z własnej inicjatywy, Komisja przyjmuje akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, dopiero po zawarciu przez państwo członkowskie z jurysdykcją spoza Unii umowy między właściwymi organami, która wymaga automatycznej wymiany informacji na temat sprzedawców uzyskujących dochód z działalności ułatwianej przez 'platformy'.

Przy ustalaniu, czy informacje są równoważne w rozumieniu akapitu pierwszego w odniesieniu do 'stosownej czynności', Komisja należyte uwzględni stopień, w jakim system, na którym opierają się takie informacje, odpowiada systemowi określone w załączniku V, w szczególności w odniesieniu do:

- (i) definicji 'raportującego operatora platformy', 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu', 'stosownej czynności';
- (ii) procedur mających zastosowanie do celów identyfikacji 'sprzedawców podlegających raportowaniu';
- (iii) obowiązków sprawozdawczych; oraz

- (iv) zasad i procedur administracyjnych, jakie mają wdrożyć jurysdykcje spoza Unii, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych w tym systemie procedur należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych.

Ta sama procedura ma zastosowanie do stwierdzenia, że dane informacje nie są już równoważne.”;

- 9) w art. 8b wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące wolumenu automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 1 i 3a, art. 8aa i 8ac oraz informacje dotyczące administracyjnych oraz innych odnośnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i osób trzecich.”;

- b) uchyla się ust. 2;

- 10) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wymiany informacji, o których mowa w art. 1 ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego może wystąpić z wnioskiem do właściwego organu innego państwa członkowskiego, aby urzędnicy upoważnieni przez wnioskujące państwo członkowskie mogli zgodnie z ustaleniami proceduralnymi określonymi przez państwo członkowskie, do którego kierowany jest wniosek:

- a) przebywać w urzędach, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne współpracującego państwa członkowskiego;
- b) być obecni podczas postępowań administracyjnych prowadzonych na terytorium współpracującego państwa członkowskiego;
- c) w stosownych przypadkach, uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez współpracujące państwo członkowskie za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji.

Organ współpracujący odpowiada na wniosek złożony zgodnie z akapitem pierwszym w terminie 60 dni od otrzymania wniosku, potwierdzając organowi wnioskującemu swoją zgodę lub informując go o swojej uzasadnionej odmowie.

Jeżeli informacje, których dotyczy wniosek, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.”;

- b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy urzędnicy organu wnioskującego są obecni podczas postępowania administracyjnego lub uczestniczą w postępowaniu administracyjnym za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji, mogą oni przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację, zgodnie z ustaleniami proceduralnymi określonymi przez współpracujące państwo członkowskie.”;

- 11) art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich decyduje, czy chce wziąć udział w kontrolach jednoczesnych. W terminie 60 dni od otrzymania wniosku potwierdza on swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę organowi, który zaproponował kontrolę jednoczesną.”;

- 12) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA IIa

Wspólne kontrole

Artykuł 12a

Wspólne kontrole

1. Właściwy organ co najmniej jednego państwa członkowskiego może zwrócić się do właściwego organu innego państwa członkowskiego (lub innych państw członkowskich) o przeprowadzenie wspólnej kontroli. Właściwe organy współpracujące udzielają odpowiedzi na wniosek w sprawie wspólnej kontroli w terminie 60 dni od daty jego otrzymania. Właściwe organy współpracujące, do których kierowany jest wniosek o przeprowadzenie wspólnej kontroli przez właściwy organ państwa członkowskiego, w przypadku istnienia uzasadnionych powodów mogą go odrzucić.

2. Wspólne kontrole są prowadzone przez właściwe organy wnioskującego państwa członkowskiego i współpracującego państwa członkowskiego w sposób uprzednio uzgodniony i skoordynowany, łącznie z ustaleniami językowymi, oraz zgodnie z prawem i wymogami proceduralnymi państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli. W każdym państwie członkowskim, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli, właściwy organ tego państwa członkowskiego wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzorowanie i koordynowanie wspólnej kontroli w tym państwie członkowskim.

Prawa i obowiązki urzędników państw członkowskich biorących udział we wspólnej kontroli, jeżeli są oni obecni w trakcie czynności dokonywanych w innym państwie członkowskim, są określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli. Przestrzegając prawa państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli, urzędnicy innego państwa członkowskiego nie mogą wykonywać żadnych uprawnień, które wykraczałyby poza zakres uprawnień przyznanych im na mocy prawa ich państwa członkowskiego.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2 państwo członkowskie, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli, podejmuje niezbędne środki w celu:

- a) zezwolenia, by urzędnicy innych państw członkowskich, którzy uczestniczą w czynnościach związanych ze wspólną kontrolą, przesłuchiwali osoby fizyczne i analizowali dokumentację wraz z urzędnikami państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są czynności w ramach wspólnej kontroli, zgodnie z ustaleniami proceduralnymi wskazanymi przez państwo członkowskie, w którym przeprowadzane są te czynności;
- b) zapewnienia, by dowody zgromadzone podczas czynności w ramach wspólnej kontroli mogły być oceniane, również pod kątem ich dopuszczalności, na tych samych warunkach prawnych jak w przypadku kontroli prowadzonej w tym państwie członkowskim, gdy uczestniczą w niej wyłącznie urzędnicy tego państwa członkowskiego, w tym w trakcie ewentualnej procedury dotyczącej skarg, weryfikacji lub procedury odwoławczej; oraz
- c) zapewnienia, by osoba lub osoby podlegające wspólnej kontroli lub których ta kontrola dotyczy korzystały z tych samych praw i miały takie same obowiązki jak w przypadku kontroli prowadzonej w tym państwie członkowskim, gdy uczestniczą w niej wyłącznie urzędnicy tego państwa członkowskiego, w tym w trakcie ewentualnej procedury dotyczącej skarg, weryfikacji lub procedury odwoławczej.

4. W przypadku gdy właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich prowadzą wspólną kontrolę, starają się one uzgodnić fakty i okoliczności istotne dla wspólnej kontroli, a na podstawie wyników wspólnej kontroli dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie sytuacji podatkowej osoby lub osób objętych kontrolą. Ustalenia ze wspólnej kontroli uwzględnia się w sprawozdaniu końcowym. Kwestie uzgodnione przez właściwe organy są odzwierciedlane w sprawozdaniu końcowym i uwzględniane w odpowiednich instrumentach wydanych przez właściwe organy uczestniczących państw członkowskich w następstwie tej wspólnej kontroli.

Z zastrzeżeniem akapitu pierwszego czynności właściwych organów państwa członkowskiego lub dowolnego z jego urzędników w następstwie wspólnej kontroli oraz wszelkie dalsze procedury toczące się w tym państwie członkowskim, takie jak decyzja organów podatkowych, procedura odwoławcza lub ugodowa w tym zakresie, odbywają się zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.

5. Osoby objęte kontrolą są informowane o wynikach wspólnej kontroli, w tym poprzez otrzymanie kopii sprawozdania końcowego, w terminie 60 dni od wydania sprawozdania końcowego.”;

13) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje przekazywane między państwami członkowskimi w jakiegokolwiek formie zgodnie z niniejszą dyrektywą są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy krajowego prawa państwa członkowskiego, które informacje te otrzymuje. Takie informacje mogą być wykorzystywane do celów oceny, stosowania i egzekwowania prawa krajowego państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2, a także VAT i innych podatków pośrednich.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje i dokumenty otrzymywane zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1, o ile zezwoli na to właściwy organ państwa członkowskiego przekazującego informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą i jedynie w zakresie, w jakim dopuszcza to prawo krajowe państwa członkowskiego właściwego organu otrzymującego informacje. Takie zezwolenie jest udzielane, jeśli informacje mogą zostać wykorzystane do podobnych celów w państwie członkowskim właściwego organu przekazującego informacje.

Właściwy organ każdego państwa członkowskiego może przekazać właściwym organom pozostałych państw członkowskich wykaz celów, w jakich zgodnie z prawem krajowym można wykorzystać informacje i dokumenty, innych niż cele, o których mowa w ust. 1. Właściwy organ, który otrzymuje informacje i dokumenty, może bez zezwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wykorzystać te informacje oraz dokumenty w dowolnym celu wskazanym w wykazie przez państwo członkowskie przekazujące informacje.”;

14) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Standardowy formularz, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje przekazywane przez organ wnioskujący:

- a) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia, a w przypadku wniosków grupowych, o których mowa w art. 5a ust. 3, również szczegółowy opis grupy;
- b) cel podatkowy, dla którego potrzebna jest informacja.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenie ich odbioru zgodnie z, odpowiednio, art. 9 i 10, wnioski o doręczenia zgodnie z art. 13, informacje zwrotne zgodnie z art. 14 oraz informacje przekazywane zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 24 ust. 2 przesyła się przy użyciu standardowych formularzy przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

4. Automatyczna wymiana informacji zgodnie z art. 8 i 8ac przebiega przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej wymiany automatycznej, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

15) w art. 21 dodaje się następujący ustęp:

„7. Komisja opracowuje i zapewnia techniczne i logistyczne wsparcie bezpiecznego centralnego interfejsu współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, na którym państwa członkowskie komunikują się przy użyciu standardowych formularzy na mocy art. 20 ust. 1 i 3. Do tego interfejsu dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Na potrzeby gromadzenia statystyk Komisja ma dostęp do informacji o wymianach zapisanych na interfejsie, które można automatycznie pobrać. Komisja ma dostęp wyłącznie do danych anonimowych i zagregowanych. Dostęp Komisji pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku państw członkowskich do przedstawiania statystyk dotyczących wymiany informacji zgodnie z art. 23 ust. 4.

Komisja czyni – w drodze aktów wykonawczych – konieczne ustalenia praktyczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

16) art. 22 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W celach wykonania i egzekwowania przepisów prawa państw członkowskich przyjętych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz w celu zapewnienia funkcjonowania współpracy administracyjnej, którą ta dyrektywa ustanawia, państwa członkowskie zapewniają przepisami prawa dostęp organów podatkowych do mechanizmów, procedur, dokumentów i informacji, o których mowa w art. 13, 30, 31, 32a i 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

17) art. 23a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych i nie mogą ich publikować ani udostępnić żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.

Niezależnie od akapitu pierwszego i drugiego Komisja może opublikować zanonimizowane roczne zestawienia danych statystycznych, które państwa członkowskie przekazały jej zgodnie z art. 23 ust. 4.”;

18) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Ochrona danych

1. Wszelka wymiana informacji na mocy niniejszej dyrektywy podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*). Jednak do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 13, art. 14 ust. 1 oraz w art. 15 rozporządzenia (UE) 2016/679 w stopniu wymaganym w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia.

2. Do przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii na mocy niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (**). Jednak do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy ogranicza się zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 15, art. 16 ust. 1 oraz w art. 17–21 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w stopniu wymaganym w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

3. ‘Raportujące instytucje finansowe’, pośredników, ‘raportujących operatorów platform’ oraz właściwe organy państw członkowskich uznaje się za administratorów danych, gdy – działając samodzielnie lub wspólnie – określają cele i sposoby przetwarzania danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679.

4. Niezależnie od ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia, aby, w zależności od przypadku, każda ‘raportująca instytucja finansowa’, pośrednik lub ‘raportujący operator platformy’, które podlegają jego jurysdykcji:

- a) informowali każdą zainteresowaną osobę fizyczną o tym, że dotyczące jej informacje zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą; oraz
- b) udzielali każdej zainteresowanej osobie fizycznej wszelkich informacji, które dana osoba ma prawo uzyskać od administratora danych, w czasie wystarczającym do skorzystania z jej praw ochrony danych osobowych, w każdym przypadku, zanim informacje zostaną przekazane.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. b) każde państwo członkowskie określa zasady, za pomocą których nakłada na ‘raportujących operatorów platform’ obowiązek informowania ‘sprzedawców podlegających raportowaniu’ o zgłoszonym ‘wynagrodzeniu’.

5. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami każdego administratora danych dotyczącymi przedawnienia.

6. Państwo członkowskie, w którym doszło do naruszenia ochrony danych, niezwłocznie zgłasza Komisji to naruszenie i wszelkie późniejsze działania naprawcze. Komisja niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie o naruszeniu ochrony danych, które zostało jej zgłoszone lub które jest jej znane, oraz o wszelkich działaniach naprawczych.

Każde państwo członkowskie może zawiesić wymianę informacji z państwem członkowskim (państwami członkowskimi), w którym doszło do naruszenia ochrony danych, powiadamiając o tym na piśmie Komisję i zainteresowane państwo (państwa) członkowskie. Takie zawieszenie ma skutek natychmiastowy.

Państwo (państwa) członkowskie, w którym doszło do naruszenia ochrony danych, bada, powstrzymuje naruszenie ochrony danych i podejmuje działania naprawcze oraz poprzez pisemne powiadomienie Komisji, występuje z wnioskiem o zawieszenie dostępu do CNN do celów niniejszej dyrektywy, jeżeli naruszenie ochrony danych nie może zostać niezwłocznie i odpowiednio powstrzymane. Na taki wniosek Komisja zawiesza dostęp do CNN tego państwa członkowskiego (tych państw członkowskich) do celów niniejszej dyrektywy.

Po zgłoszeniu przez państwo członkowskie, w którym doszło do naruszenia ochrony danych, o naprawieniu naruszenia ochrony danych, Komisja przywraca dostęp do CCN zainteresowanemu państwu członkowskiemu (zainteresowanemu państwu członkowskiemu) do celów niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy co najmniej jedno państwo członkowskie zwróci się do Komisji o wspólne sprawdzenie, czy działania naprawcze względem naruszenia ochrony danych były skuteczne, Komisja przywraca po sprawdzeniu dostęp do CCN takiemu zainteresowanemu państwu członkowskiemu (takim zainteresowanemu państwu członkowskiemu) do celów niniejszej dyrektywy.

W przypadku gdy naruszenie ochrony danych dotyczy centralnej bazy danych lub CCN do celów niniejszej dyrektywy i gdy może to mieć potencjalnie wpływ na wymianę informacji między państwami członkowskimi za pośrednictwem CCN, Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwa członkowskie o naruszeniu ochrony danych i wszelkich podjętych działaniach naprawczych. Takie działania naprawcze mogą obejmować zawieszenie dostępu do centralnej bazy danych lub CCN do celów niniejszej dyrektywy do czasu naprawienia naruszenia ochrony danych.

7. Państwa członkowskie, wspomagane przez Komisję, dokonują uzgodnień praktycznych niezbędnych do wykonania niniejszego artykułu, w tym procedur w zakresie zarządzania naruszeniami ochrony danych, zgodnych z uznawanymi na szczeblu międzynarodowym dobrymi praktykami i, w stosownych przypadkach, porozumieniem między współadministratorami danych, porozumieniem między podmiotem przetwarzającym a administratorem danych lub wzorami takich porozumień.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).";

19) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25a

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą dotyczących art. 8aa, 8ab i 8ac oraz przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania tych sankcji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”;

20) dodaje się załącznik V w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2022 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2023 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie przyjmą i opublikują do dnia 31 grudnia 2023 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 1 lit. d) niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 3 pkt 26 dyrektywy 2011/16/UE oraz art. 1 pkt 12 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do sekcji IIa dyrektywy 2011/16/UE. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy najpóźniej od dnia 1 stycznia 2024 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2021 r.

W imieniu Rady
M. do C. ANTUNES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

PROCEDURY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI, OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE I INNE ZASADY DLA OPERATORÓW PLATFORM

Niniejszy załącznik określa procedury należytej staranności, obowiązki sprawozdawcze i inne zasady, które muszą być stosowane przez ‘raportujących operatorów platform’, aby umożliwić państwom członkowskim przekazywanie – w drodze wymiany automatycznej – informacji, o których mowa w art. 8ac niniejszej dyrektywy.

W niniejszym załączniku określono również zasady oraz procedury administracyjne, jakie państwa członkowskie muszą wdrożyć, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych w niniejszym załączniku procedur należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych.

SEKCJA I

DEFINICJE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. ‘Raportujący operatorzy platform’

1. »Platforma« oznacza każde oprogramowanie, w tym stronę internetową lub jej część, oraz wszelkie aplikacje, w tym aplikacje mobilne, które są dostępne dla użytkowników i które umożliwiają ‘sprzedawcom’ łączność z innymi użytkownikami w celu wykonywania ‘stosownej czynności’, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz takich użytkowników. Pojęcie to obejmuje także wszelkie ustalenia dotyczące poboru i zapłaty ‘wynagrodzenia’ z tytułu ‘stosownej czynności’.

Pojęcie »platforma« nie obejmuje oprogramowania, które bez żadnej dalszej ingerencji w wykonywanie ‘stosownej czynności’ umożliwia wyłącznie wykonywanie dowolnej z poniższych czynności:

- a) przetwarzanie płatności w odniesieniu do ‘stosownej czynności’;
 - b) wystawianie przez użytkowników ofert lub reklamowanie przez nich ‘stosownej czynności’;
 - c) przekierowywanie lub przenoszenie użytkowników na ‘platformę’.
2. »Operator platformy« oznacza każdy ‘podmiot’, który zawiera umowy ze ‘sprzedawcami’ w celu udostępnienia im całej ‘platformy’ lub jej części.
 3. »Wyłączony operator platformy« oznacza ‘operatora platformy’, który wykazuje co roku w sposób zadowalający właściwy organ państwa członkowskiego, któremu – zgodnie z przepisami określonymi w sekcji III część A pkt 1–A pkt 3 – ‘operator platformy’ musiałby w innym przypadku dokonać zgłoszenia, że cały model biznesowy tej ‘platformy’ jest taki, iż nie obejmuje ona ‘sprzedawców podlegających raportowaniu’.
 4. »Raportujący operator platformy« oznacza ‘operatora platformy’, innego niż ‘wyłączony operator platformy’, który znajduje się w dowolnej z poniższych sytuacji:
 - a) jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim lub – w przypadku gdy ‘operator platformy’ nie ma rezydencji do celów podatkowych w państwie członkowskim – spełnia dowolny z poniższych warunków:
 - (i) jest zarejestrowany na mocy przepisów państwa członkowskiego;
 - (ii) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim;
 - (iii) posiada stały zakład w państwie członkowskim i nie jest ‘kwalifikowanym operatorem platformy spoza Unii’;
 - b) nie jest ani rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, ani nie jest zarejestrowany w państwie członkowskim, ani nie ma w państwie członkowskim swojego miejsca zarządu, ani nie posiada w państwie członkowskim stałego zakładu, ale ułatwia wykonywanie ‘stosownej czynności’ przez ‘sprzedawców podlegających raportowaniu’ lub ‘stosownej czynności’ dotyczącej najmu nieruchomości znajdującej się w państwie członkowskim, i nie jest ‘kwalifikowanym operatorem platformy spoza Unii’.

5. »Kwalifikowany operator platformy spoza Unii« oznacza 'operatora platformy', w odniesieniu do którego wszystkie 'stosowne czynności', które on ułatwia, są również 'kwalifikowanymi stosownymi czynnościami', oraz który jest rezydentem do celów podatkowych w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' lub, gdy taki 'operator platformy' nie ma rezydencji podatkowej w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii', spełnia on dowolny z poniższych warunków:
 - a) jest zarejestrowany na mocy przepisów 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'; lub
 - b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'.
6. »Kwalifikowana jurysdykcja spoza Unii« oznacza jurysdykcję spoza Unii, która zawarła 'skuteczną kwalifikującą umowę między właściwymi organami' z właściwymi organami wszystkich państw członkowskich, które zostały wskazane jako jurysdykcje raportowane w wykazie opublikowanym przez jurysdykcję spoza Unii.
7. »Skuteczna kwalifikująca umowa między właściwymi organami« oznacza umowę między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, która to umowa wymaga automatycznej wymiany informacji równoważnych informacjom określonym w sekcji III część B niniejszego załącznika, co potwierdzono w akcie wykonawczym zgodnie z art. 8ac ust. 7.
8. »Stosowna czynność« oznacza jedną z poniższych czynności wykonywanych za 'wynagrodzeniem':
 - a) najem nieruchomości zarówno mieszkalnych, jak i komercyjnych, a także wszelkich innych nieruchomości i miejsc parkingowych;
 - b) 'usługę świadczoną osobiście';
 - c) sprzedaż 'towarów';
 - d) najem jakiegokolwiek środka transportu.

Pojęcie »stosowna czynność« nie obejmuje czynności wykonywanej przez 'sprzedawcę' działającego w charakterze pracownika 'raportującego operatora platformy' lub powiązanego 'podmiotu' 'operatora platformy'.
9. »Kwalifikowane stosowne czynności« oznaczają wszelkie 'stosowne czynności' objęte automatyczną wymianą na podstawie 'skutecznej kwalifikującej umowy między właściwymi organami'.
10. »Wynagrodzenie« oznacza rekompensatę, w każdej formie, pomniejszoną o wszelkie składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez 'raportującego operatora platformy', wpłaconą lub uznaną na rzecz 'sprzedawcy' w związku ze 'stosowną czynnością', przy czym kwota tej rekompensaty jest znana 'operatorowi platformy' lub 'operator platformy' może się w rozsądny sposób dowiedzieć, ile taka kwota wynosi.
11. »Usługa świadczona osobiście« oznacza usługę obejmującą pracę wykonywaną na czas lub w trybie zadaniowym przez co najmniej jedną osobę fizyczną działającą albo niezależnie, albo w imieniu 'podmiotu', która to praca jest wykonywana na żądanie użytkownika online albo fizycznie offline po ułatwieniu jej za pośrednictwem 'platformy'.

B. 'Sprzedawcy podlegający raportowaniu'

1. »Sprzedawca« oznacza użytkownika 'platformy' będącego albo osobą fizyczną, albo 'podmiotem', który to użytkownik w każdym momencie 'okresu sprawozdawczego' jest zarejestrowany na 'platformie' i wykonuje 'stosowną czynność'.
2. »Aktywny sprzedawca« oznacza każdego 'sprzedawcę', który albo wykonuje 'stosowną czynność' w 'okresie sprawozdawczym', albo na rzecz którego wpłacane lub uznawane jest 'wynagrodzenie' w związku ze 'stosowną czynnością' w 'okresie sprawozdawczym'.
3. »Sprzedawca podlegający raportowaniu« oznacza 'aktywnego sprzedawcę' niebędącego 'wyłączonym sprzedawcą', który jest rezydentem w państwie członkowskim lub który wynajął nieruchomość znajdującą się w państwie członkowskim.
4. »Wyłączony sprzedawca« oznacza dowolnego 'sprzedawcę':
 - a) będącego 'podmiotem rządowym';
 - b) będącego 'podmiotem', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub 'podmiotem' powiązanim 'podmiotem', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;

- c) będącego 'podmiotem', któremu 'operator platformy' ułatwił ponad 2 000 'stosownych czynności' w typie najmu nieruchomości w odniesieniu do 'grupy obiektów najmu' w 'okresie sprawozdawczym'; lub
- d) któremu 'operator platformy' ułatwił mniej niż 30 'stosownych czynności' w typie sprzedaży 'towarów' i w przypadku którego łączne 'wynagrodzenie' wypłacone lub uznane na jego rzecz nie przekroczyło 2 000 EUR w 'okresie sprawozdawczym'.

C. Pozostałe definicje

1. »Podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja. 'Podmiot' jest 'podmiotem' powiązany z innym 'podmiotem', jeżeli jeden z 'podmiotów' kontroluje drugi 'podmiot' lub obydwaj 'podmioty' pozostają pod wspólną kontrolą. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym 'podmiocie'. W przypadku udziału pośredniego spełnienie wymogów posiadania ponad 50 % prawa własności w kapitale drugiego 'podmiotu' ustala się, mnożąc wysokości udziału na kolejnych poziomach. Uznaje się, że osoba posiadająca ponad 50 % praw głosu posiada 100 % tych praw.
2. »Podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji (które obejmują stan, prowincje, okręgi lub gminy) lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«).
3. »NIP« oznacza 'numer identyfikacyjny podatnika', wydany przez państwo członkowskie, lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru.
4. »Numer identyfikacyjny VAT« oznacza niepowtarzalny numer, przy pomocy którego dokonuje się identyfikacji podatnika lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem, która jest zarejestrowana do celów podatku od wartości dodanej.
5. »Główny adres« oznacza adres, który jest adresem głównego miejsca pobytu 'sprzedawcy' będącego osobą fizyczną, a także adres, który jest adresem siedziby 'sprzedawcy' będącego 'podmiotem'.
6. »Okres sprawozdawczy« oznacza rok kalendarzowy, w odniesieniu do którego prowadzona jest sprawozdawczość zgodnie z sekcją III.
7. »Grupa obiektów najmu« oznacza wszystkie jednostki nieruchomości znajdujące się pod tym samym adresem ulicy, które są własnością tej samej osoby i które są oferowane do najmu na 'platformie' przez tego samego 'sprzedawcę'.
8. »Identyfikator rachunku finansowego« oznacza dostępny dla 'operatora platformy' niepowtarzalny numer identyfikacyjny lub niepowtarzalne informacje referencyjne rachunku bankowego lub rachunku innych podobnych usług płatniczych, na który wpłaca się lub na którym uznaje się 'wynagrodzenie'.
9. »Towary« oznaczają wszelkie rzeczowe aktywa trwałe.

SEKCJA II

PROCEDURY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'sprzedawców podlegających raportowaniu'.

A. 'Sprzedawcy' niepodlegający kontroli

W celu określenia, czy 'sprzedawca' będący 'podmiotem' kwalifikuje się do bycia 'wyłączonym sprzedawcą' opisanym w sekcji I część B pkt 4 lit. a) i b), 'raportujący operator platformy' może polegać na dostępnych publicznie informacjach lub na potwierdzeniu uzyskanym od 'sprzedawcy' będącego 'podmiotem'.

Do celów ustalenia, czy 'sprzedawca' kwalifikuje się jako 'sprzedawca wyłączony' opisany w sekcji I część B pkt 4 lit. c) i d), 'raportujący operator platformy' może polegać na dostępnej dokumentacji.

B. Gromadzenie informacji na temat 'sprzedawców'

1. W odniesieniu do każdego 'sprzedawcy' będącego osobą fizyczną i niebędącego 'wyłączonym sprzedawcą' 'raportujący operator platformy' gromadzi wszystkie następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko;
 - b) 'główny adres';
 - c) każdy numer 'NIP' wydany 'sprzedawcy', w tym każde państwo członkowskie wydania, lub, w przypadku braku numeru 'NIP', miejsce urodzenia tego 'sprzedawcy';

- d) numer identyfikacyjny VAT 'sprzedawcy', jeżeli jest dostępny;
 - e) data urodzenia.
2. W odniesieniu do każdego 'sprzedawcy' będącego 'podmiotem' i niebędącego 'wyłączonym sprzedawcą' 'raportujący operator platformy' gromadzi następujące informacje:
- a) nazwa prawna;
 - b) 'główny adres';
 - c) każdy numer 'NIP' wydany temu 'sprzedawcy', w tym każde państwo członkowskie wydania;
 - d) numer identyfikacyjny VAT tego 'sprzedawcy', jeżeli jest dostępny;
 - e) numer w rejestrze gospodarczym;
 - f) istnienie ewentualnego stałego zakładu, za pośrednictwem którego wykonywane są w Unii 'stosowne czynności', jeżeli taki zakład jest dostępny, ze wskazaniem każdego odnośnego państwa członkowskiego, w którym znajduje się taki stały zakład.
3. Niezależnie od części B pkt 1 i 2, 'raportujący operator platformy' nie jest zobowiązany do gromadzenia informacji, o których mowa w części B pkt 1 lit. b)–e) oraz w części B pkt 2 lit. b)–f), w przypadku gdy opiera się na bezpośrednim potwierdzeniu tożsamości i miejsca zamieszkania 'sprzedawcy' poprzez usługę identyfikacyjną udostępnioną przez państwo członkowskie lub Unię w celu potwierdzenia tożsamości i rezydencji podatkowej 'sprzedawcy'.
4. Niezależnie od części B pkt 1 lit. c) oraz części B pkt 2 lit. c) i e) 'raportujący operator platformy' nie jest zobowiązany do gromadzenia numerów 'NIP' lub numerów w rejestrze gospodarczym, w zależności od przypadku, w żadnej z poniższych sytuacji:
- a) państwo członkowskie rezydencji 'sprzedawcy' nie wydaje 'sprzedawcy' numeru 'NIP' ani numeru w rejestrze gospodarczym;
 - b) państwo członkowskie rezydencji 'sprzedawcy' nie wymaga gromadzenia numeru 'NIP' wydanego 'sprzedawcy'.
- C. Weryfikacja informacji na temat 'sprzedawców'
1. 'Raportujący operator platformy' weryfikuje, czy informacje zgromadzone zgodnie z częścią A, częścią B pkt 1, częścią B pkt 2 lit. a)–e) oraz częścią E są wiarygodne, korzystając z wszystkich informacji i dokumentów dostępnych mu w jego dokumentacji, a także z wszelkich interfejsów elektronicznych udostępnianych nieodpłatnie przez państwo członkowskie lub Unię, w celu sprawdzenia ważności numeru 'NIP' lub numeru identyfikacyjnego VAT.
2. Niezależnie od części C pkt 1 w celu dopełnienia procedur należytej staranności zgodnie z częścią F pkt 2 'raportujący operator platformy' może określić, czy informacje zgromadzone zgodnie z częścią A, częścią B pkt 1, częścią B pkt 2 lit. a)–e) oraz częścią E są wiarygodne, korzystając z informacji i dokumentów dostępnych mu w jego dokumentacji, którą można przeszukać elektronicznie.
3. Do celów stosowania części F pkt 3 lit. b) i niezależnie od części C pkt 1 i 2, w przypadkach, w których 'raportujący operator platformy' ma powody sądzić, że którykolwiek z elementów informacji opisanych w części B lub E może być niedokładny na podstawie informacji dostarczonych przez właściwy organ państwa członkowskiego we wniosku dotyczącym konkretnego 'sprzedawcy', zwraca się on do tego 'sprzedawcy' o skorygowanie informacji, które uznano za nieprawidłowe, oraz dostarczenie dokumentów potwierdzających, danych lub informacji, które są wiarygodne i pochodzą z niezależnych źródeł, takich jak:
- a) ważny dokument identyfikacyjny wydany przez rząd;
 - b) aktualne poświadczenie rezydencji podatkowej.
- D. Określenie państwa członkowskiego (państw członkowskich) rezydencji 'sprzedawcy' do celów niniejszej dyrektywy
1. 'Raportujący operator platformy' uznaje 'sprzedawcę' za rezydenta w państwie członkowskim, w którym znajduje się 'główny adres' 'sprzedawcy'. Jeżeli nie jest to państwo członkowskie 'głównego adresu' 'sprzedawcy', 'raportujący operator platformy' uznaje 'sprzedawcę' za rezydenta również w państwie członkowskim, w którym wydano numer 'NIP'. Jeżeli 'sprzedawca' przekazał informacje dotyczące istnienia stałego zakładu zgodnie z częścią B pkt 2 lit. f), 'raportujący operator platformy' uznaje 'sprzedawcę' za rezydenta również w odpowiednim państwie członkowskim wskazanym przez 'sprzedawcę'.

2. Niezależnie od części D pkt 1 'raportujący operator platformy' uznaje 'sprzedawcę' za rezydenta w każdym państwie członkowskim potwierdzonym za pomocą usługi identyfikacji elektronicznej udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię zgodnie z częścią B pkt 3.

E. Gromadzenie informacji na temat wynajmowanej nieruchomości

Jeżeli 'sprzedawca' wykonuje 'stosowną czynność' obejmującą najem nieruchomości, 'raportujący operator platformy' gromadzi adres każdej 'grupy obiektów najmu' oraz odnośny numer wpisu do księgi wieczystej, jeżeli taki numer wydano, lub jego odpowiednik zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym znajduje się dana nieruchomość. Jeżeli 'raportujący operator platformy' ułatwił ponad 2 000 'stosownych czynności' poprzez najem Grupy obiektów najmu dla tego samego 'sprzedającego' będącego 'podmiotem', 'raportujący operator platformy' gromadzi dokumenty, dane lub informacje potwierdzające, że jednostki nieruchomości są własnością tego samego właściciela.

F. Terminy i ważność procedur należytej staranności

1. 'Raportujący operator platformy' dopełnia procedur należytej staranności określonych w częściach A–E do dnia 31 grudnia 'okresu sprawozdawczego'.
2. Niezależnie od części F pkt 1 w przypadku 'sprzedawców', którzy już byli zarejestrowani na 'platformie' na dzień 1 stycznia 2023 r. lub na dzień, w którym 'podmiot' stał się 'raportującym operatorem platformy', wymaga się, aby procedury należytej staranności określone w częściach A–E zostały dopełnione do dnia 31 grudnia drugiego 'okresu sprawozdawczego' dla 'raportującego operatora platformy'.
3. Niezależnie od części F pkt 1 'raportujący operator platformy' może polegać na procedurach należytej staranności przeprowadzonych w odniesieniu do poprzednich 'okresów sprawozdawczych', pod warunkiem że:
 - a) informacje na temat 'sprzedawców' wymagane zgodnie z częścią B pkt 1 i 2 albo zgromadzono i zweryfikowano, albo potwierdzono w ciągu ostatnich 36 miesięcy; oraz
 - b) 'raportujący operator platformy' nie ma podstawy, aby sądzić, że informacje zgromadzone zgodnie z częściami A, B i E są lub stały się niewiarygodne lub nieprawidłowe.

G. Stosowanie procedur należytej staranności wyłącznie do 'aktywnych sprzedawców'

'Raportujący operator platformy' może postanowić, że dopełni procedur należytej staranności zgodnie z częściami A–F wyłącznie w odniesieniu do 'aktywnych sprzedawców'.

H. Dopełnienie procedur należytej staranności przez osoby trzecie

1. 'Raportujący operator platformy' może skorzystać z usług usługodawcy będącego osobą trzecią w zakresie dopełnienia obowiązków należytej staranności określonych w niniejszej sekcji, jednak obowiązki takie w dalszym ciągu spoczywają na 'raportującym operatorem platformy'.
2. Jeżeli 'operator platformy' spełnia obowiązki należytej staranności za 'raportującego operatora platformy' w odniesieniu do tej samej 'platformy' zgodnie z lit. H pkt 1, taki 'operator platformy' musi dopełnić procedur należytej staranności zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej sekcji. Za dopełnienie obowiązków należytej staranności odpowiada 'raportujący operator platformy'.

SEKCJA III

OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE

A. Czas i sposób zgłaszania

1. 'Raportujący operator platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. a) zgłasza właściwemu organowi państwa członkowskiego określonego zgodnie z sekcją I część A pkt 4 lit. a) informacje określone w części B niniejszej sekcji w odniesieniu do 'okresu sprawozdawczego' najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wskazano 'sprzedawcę' jako 'sprzedawcę podlegającego raportowaniu'. Jeżeli istnieje więcej niż jeden 'raportujący operator platformy', każdy z tych 'raportujących operatorów platformy' jest zwolniony z obowiązku zgłoszenia informacji, jeżeli ma dowód, zgodnie z prawem krajowym, na to, że te same informacje zostały zgłoszone przez innego 'raportującego operatora platformy'.

2. Jeżeli 'raportujący operator platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. a) spełnia którykolwiek z warunków tamże określonych w więcej niż jednym państwie członkowskim, wybiera on jedno z tych państw członkowskich, w którym będzie on wypełniał obowiązki sprawozdawcze określone w niniejszej sekcji. Taki 'raportujący operator platformy' zgłasza właściwemu organowi wybranego państwa członkowskiego informacje wymienione w części B niniejszej sekcji w odniesieniu do 'okresu sprawozdawczego', jak określono zgodnie z sekcją IV część E, najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wskazano 'sprzedawcę' jako 'sprzedawcę podlegającego raportowaniu'. Jeżeli istnieje więcej niż jeden 'raportujący operator platformy', każdy z tych 'raportujących operatorów platformy' jest zwolniony z obowiązku zgłoszenia informacji, jeżeli ma dowód, zgodnie z prawem krajowym, na to, że te same informacje zostały zgłoszone przez innego 'raportującego operatora platformy' w innym państwie członkowskim.
3. 'Raportujący operator platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. b) zgłasza właściwemu organowi państwa członkowskiego rejestracji informacje określone w części B niniejszej sekcji w odniesieniu do 'okresu sprawozdawczego', jak określono zgodnie z sekcją IV część F pkt 1, najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wskazano 'sprzedawcę' jako 'sprzedawcę podlegającego raportowaniu'.
4. Niezależnie od części A pkt 3 niniejszej sekcji od 'raportującego operatora platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. b) nie wymaga się przekazywania informacji określonych w części B niniejszej sekcji w odniesieniu do 'kwalifikowanych stosownych czynności' objętych 'skuteczną kwalifikującą umową między właściwymi organami', która to umowa już przewiduje automatyczną wymianę równoważnych informacji z państwem członkowskim na temat 'sprzedawców podlegających raportowaniu' będących rezydentami w tym państwie członkowskim.
5. 'Raportujący operator platformy' przekazuje także 'sprzedawcy podlegającemu raportowaniu' informacje określone w części B pkt 2 i 3, które to informacje odnoszą się do tego sprzedawcy, najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wskazano 'sprzedawcę' jako 'sprzedawcę podlegającego raportowaniu'.
6. Informacje odnoszące się do 'wynagrodzenia' wpłaconego lub uznanego w formie pieniądza fiducjarnego należy zgłaszać w walucie, w której wpłacono lub uznano wynagrodzenie. W przypadku wpłaty lub uznania 'wynagrodzenia' w formie innej niż pieniądź fiducjarny zgłasza się je w walucie lokalnej, przeliczonej lub wycenionej w sposób spójnie określony przez 'raportującego operatora platformy'.
7. Informacje o 'wynagrodzeniu' i innych kwotach podlegają zgłoszeniu za dany kwartał 'okresu sprawozdawczego', w którym nastąpiła wpłata lub uznanie 'wynagrodzenia'.

B. Informacje podlegające zgłoszeniu

Każdy 'raportujący operator platformy' zgłasza następujące informacje:

1. nazwę, adres siedziby statutowej i numer 'NIP' oraz, w stosownych przypadkach, indywidualny numer identyfikacyjny, nadany zgodnie z sekcją IV część F pkt 4, 'raportującego operatora platformy', a także nazwę 'platformy' lub nazwy 'platform', w odniesieniu do których 'raportujący operator platformy' dokonuje zgłoszenia;
2. w odniesieniu do każdego 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu', który wykonywał 'stosowną czynność' inną niż najem nieruchomości:
 - a) informacje, których zgromadzenie jest wymagane zgodnie z sekcją II część B;
 - b) 'identyfikator rachunku finansowego', jeżeli jest on dostępny dla 'raportującego operatora platformy' i jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' w rozumieniu sekcji II część D, nie ogłosił publicznie, że nie zamierza korzystać w tym celu z 'identyfikatora rachunku finansowego';
 - c) jeżeli jego imię i nazwisko/nazwa są inne niż imię i nazwisko/nazwa 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' – oprócz 'identyfikatora rachunku finansowego' – imię i nazwisko/nazwę posiadacza rachunku finansowego, na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, w zakresie dostępnym dla 'raportującego operatora platformy', a także wszelkie inne informacje umożliwiające identyfikację dostępną dla 'raportującego operatora platformy' w odniesieniu do tego posiadacza rachunku;
 - d) każde państwo członkowskie, którego rezydentem do celów niniejszej dyrektywy zgodnie z sekcją II część D jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu';

- e) łączne 'wynagrodzenie' wypłacone lub uznane w ciągu każdego kwartału 'okresu sprawozdawczego' oraz liczbę 'stosownych czynności', z tytułu których 'wynagrodzenie' to zostało wypłacone lub uznane;
 - f) wszelkie składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez 'raportującego operatora platformy' w każdym kwartale 'okresu sprawozdawczego';
3. w odniesieniu do każdego 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu', który świadczył 'stosowne czynności' dotyczące najmu nieruchomości:
- a) informacje, których zgromadzenie jest wymagane zgodnie z sekcją II część B;
 - b) 'identyfikator rachunku finansowego', jeżeli jest on dostępny dla 'raportującego operatora platformy' i jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, którego rezydentem jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu' w rozumieniu sekcji II część D, nie ogłosił publicznie, że nie zamierza korzystać w tym celu z 'identyfikatora rachunku finansowego';
 - c) jeżeli jego imię i nazwisko/nazwa są inne niż imię i nazwisko/nazwa 'sprzedawcy podlegającego raportowaniu' – oprócz 'identyfikatora rachunku finansowego' – imię i nazwisko/nazwę posiadacza rachunku finansowego, na który wpłacane jest 'wynagrodzenie' lub na poczet którego jest ono uznawane, w zakresie dostępnym dla 'raportującego operatora platformy', a także wszelkie inne informacje finansowe umożliwiające identyfikację dostępne dla 'raportującego operatora platformy' w odniesieniu do posiadacza rachunku;
 - d) każde państwo członkowskie, którego rezydentem do celów niniejszej dyrektywy zgodnie z sekcją II część D jest 'sprzedawca podlegający raportowaniu';
 - e) adres każdej 'grupy obiektów najmu' określony na podstawie procedur opisanych w sekcji II część E oraz odnośny numer wpisu do księgi wieczystej lub jego odpowiednik zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym znajduje się dana nieruchomość, jeżeli taki numer istnieje;
 - f) łączne 'wynagrodzenie' wypłacone lub uznane w ciągu każdego kwartału 'okresu sprawozdawczego' oraz liczbę 'stosownych czynności' w odniesieniu do każdej 'grupy obiektów najmu';
 - g) wszelkie składki, prowizje lub podatki zatrzymane lub pobrane przez 'raportującego operatora platformy' w każdym kwartale 'okresu sprawozdawczego';
 - h) w stosownych przypadkach – liczbę dni, przez które każda 'grupa obiektów najmu' była wynajmowana w 'okresie sprawozdawczym', oraz rodzaj każdej 'grupy obiektów najmu'.

SEKCJA IV

SKUTECZNE WYKONANIE

Zgodnie z art. 8ac państwa członkowskie wprowadzają zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania procedur należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych określonych w sekcjach II i III niniejszego załącznika.

A. Przepisy w zakresie egzekwowania wymogów dotyczących gromadzenia i weryfikacji określonych w sekcji II

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki nakładające na 'raportujących operatorów platform' obowiązek egzekwowania wymogów dotyczących gromadzenia i weryfikacji na podstawie sekcji II w odniesieniu do ich 'sprzedawców'.
2. Jeżeli 'sprzedawca' nie przekaze informacji wymaganych zgodnie z sekcją II po dwóch upomnieniach następujących po pierwotnym wniosku wystosowanym przez 'raportującego operatora platformy', lecz nie wcześniej niż po upływie 60 dni, 'raportujący operator platformy' zamyka konto 'sprzedawcy' i uniemożliwia mu ponowną rejestrację na 'platformie' lub wstrzymuje wypłatę 'wynagrodzenia' na rzecz 'sprzedawcy', dopóki 'sprzedawca' nie przedstawi żądanych informacji.

B. Zasady zobowiązujące 'raportujących operatorów platform' do prowadzenia dokumentacji dotyczącej podjętych przez nich kroków oraz wszelkich informacji, które posłużyły za podstawę wykonania procedur należytej staranności i spełnienia wymogów sprawozdawczych, a także odpowiednich środków w celu uzyskania tej dokumentacji

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki nakładające na 'raportujących operatorów platform' obowiązek prowadzenia dokumentacji dotyczącej podjętych kroków oraz wszelkich informacji, które posłużyły za podstawę wykonania procedur należytej staranności i spełnienia wymogów sprawozdawczych określonych w sekcjach II i III. Taka dokumentacja musi pozostać dostępna przez wystarczająco długi czas, a w każdym przypadku przez okres nie krótszy niż 5 lat, ale nie dłuższy niż 10 lat po zakończeniu 'okresu sprawozdawczego', którego dotyczy.

2. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, w tym możliwość skierowania do 'raportujących operatorów platform' nakazu zgłaszania informacji, w celu zapewnienia zgłaszania właściwemu organowi wszystkich niezbędnych informacji, tak aby organ ten mógł spełnić obowiązek dotyczący przekazywania informacji zgodnie z art. 8ac ust. 2.

C. Procedury administracyjne służące weryfikacji przestrzegania procedur należytej staranności i wymogów sprawozdawczych przez 'raportujących operatorów platform'

Państwa członkowskie określają procedury administracyjne służące weryfikacji przestrzegania przez 'raportujących operatorów platform' procedur należytej staranności i wymogów sprawozdawczych określonych w sekcjach II i III.

D. Procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań w odniesieniu do 'raportującego operatora platformy', jeżeli zgłoszone informacje są niepełne lub nieprawidłowe

Państwa członkowskie określają procedury służące podjęciu dalszych działań w odniesieniu do 'raportujących operatorów platformy', jeżeli zgłoszone informacje są niepełne lub nieprawidłowe.

E. Procedura administracyjna dotycząca wyboru jednego państwa członkowskiego, w którym dokonuje się zgłoszenia

Jeżeli 'raportujący operator platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. a) spełnia którykolwiek z warunków tamże określonych w więcej niż jednym państwie członkowskim, wybiera on jedno z tych państw członkowskich w celu spełnienia spoczywających na nim obowiązków sprawozdawczych zgodnie z sekcją III. 'Raportujący operator platformy' powiadamia o swoim wyborze wszystkie właściwe organy tych wybranych państw członkowskich.

F. Procedura administracyjna dotycząca jednorazowej rejestracji 'raportującego operatora platformy'

1. 'Raportujący operator platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit b) niniejszego załącznika rejestruje się we właściwym organie jednego z państw członkowskich zgodnie z art. 8ac ust. 4, kiedy rozpoczyna swoją działalność jako 'operator platformy'.

2. 'Raportujący operator platformy' przekazuje państwu członkowskiemu, w którym dokonuje jednorazowej rejestracji, następujące informacje:

a) nazwę;

b) adres pocztowy;

c) adresy elektroniczne, w tym adresy stron internetowych;

d) każdy numer 'NIP' wydany 'raportującemu operatorowi platformy';

e) oświadczenie zawierające informacje na temat identyfikacji tego 'raportującego operatora platformy' do celów VAT w Unii, zgodnie z tytułem XII rozdział 6 sekcje 2 i 3 dyrektywy Rady 2006/112/WE (*);

f) państwa członkowskie, w których 'sprzedawcy podlegający raportowaniu' są rezydentami w rozumieniu sekcji II część D.

3. 'Raportujący operator platformy' powiadamia państwo członkowskie, w którym dokonuje jednorazowej rejestracji, o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych na mocy części F pkt 2.

4. Państwo członkowskie, w którym 'raportujący operator platformy' dokonuje jednorazowej rejestracji, przydziela mu indywidualny numer identyfikacyjny i powiadamia o nim drogą elektroniczną właściwe organy wszystkich państw członkowskich.

5. Państwo członkowskie, w którym 'raportujący operator platformy' dokonuje jednorazowej rejestracji, zwraca się do Komisji o skreślenie 'raportującego operatora platformy' z centralnego rejestru w następujących przypadkach:

a) jeżeli 'operator platformy' powiadamia państwo członkowskie, że nie prowadzi już żadnej działalności jako 'operator platformy';

b) w przypadku braku powiadomienia zgodnie z lit. a) – jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, że działalność 'operatora platformy' została zakończona;

c) jeżeli 'operator platformy' nie spełnia już warunków określonych w sekcji I część A pkt 4 lit. b);

d) jeżeli państwa członkowskie cofnęły rejestrację dokonaną u swoich właściwych organów zgodnie z częścią F pkt 7.

6. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o każdym 'operatorze platformy' w rozumieniu sekcji I część A pkt 4 lit. b), który rozpoczyna działalność jako 'operator platformy', nie rejestrując się zgodnie z niniejszym punktem.

Jeżeli 'raportujący operator platformy' nie wywiązuje się z obowiązku rejestracji lub jeżeli jego rejestracja została cofnięta zgodnie z częścią F pkt 7 niniejszej sekcji, państwa członkowskie podejmują – bez uszczerbku dla art. 25a – skuteczne, proporcjonalne i odstraszające środki, aby wyegzekwować przestrzeganie przepisów w swojej jurysdykcji. Wybór takich środków pozostaje w gestii państw członkowskich. Państwa członkowskie dążą również do koordynacji swoich działań służących egzekwowaniu przestrzegania przepisów, w tym – w ostateczności – uniemożliwieniu 'raportującemu operatorowi platformy' prowadzenia działalności w Unii.

7. Jeżeli 'raportujący operator platformy' nie wywiąże się z obowiązku zgłoszenia zgodnie z sekcją III część A pkt 3 niniejszego załącznika po dwóch upomnieniach skierowanych przez państwo członkowskie, w którym dokonał jednorazowej rejestracji, to państwo członkowskie podejmie – bez uszczerbku dla art. 25a – środki niezbędne w celu cofnięcia rejestracji 'raportującego operatora platformy' dokonanej zgodnie z art. 8ac ust. 4. Rejestracja zostaje cofnięta nie później niż po upływie 90 dni, lecz nie przed upływem 30 dni po drugim upomnieniu.

(*) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1)."